

paa Brødkorn her i Landet ved Overgangen fra Kornlovsordningen til den frie Handel; og jeg lovede Finansudvalget den Gang — et Løfte, som jeg, hvis jeg ikke husker fejl, gentog her i Tinget —, at der skulde ikke blive solgt bort af Statens Lagre, inden den nye Høst kom frem, og inden der i den frie Handel var saadanne Beholdninger, at man kunde sige: Nu er der ingen Fare for, at Befolkningens Forsyning ikke vil kunne foregaa uden Ulempe. Men det viste sig, at da vi havde holdt Kornet saa længe, kom Brødkornsadministrationen og meddelte, at der ingen Købere var til det; men man ønskede alligevel hurtigst muligt at sælge det og bad om at faa et Bud; og der kom, hvis jeg ikke tager fejl, et Bud paa 20—21 Kr. pr. Tønde. Dette Bud, sagde jeg, kunde vi ikke modtage; saa maa vi hellere prøve paa at holde Kornet tilbage, og det gjorde vi saa længe, at vi solgte det sidste den 1. Februar i Aar, og det lykkedes da at faa en Gennemsnitspris af 30 Kr. pr. Tønde for hele det store Lager, hvorved Realisationstabet er blevet mindre, end det saa ud til umiddelbart efter Høstaarets Begyndelse.

Det er, hvad jeg har at bemærke om Lagerlejen, men sammen med de øvrige Udgifter til Tørring, Tørringssvind, Administration, Fragt o. s. v. har der været en Besparelse paa 12 Mill. Kr. Jeg vil rette den indtrængende Anmodning til det ærede Medlem, naar han paa ny indlader sig paa at sammenligne de to Kornordninger, ikke at glemme dette Tal. Thi her er i Virkeligheden det eneste Omraade, hvor Administrationens Indsats kan gøre sig gældende. Naar man vil sammenligne, maa man sammenligne disse to Tal, hvad det kostede at administrere Kornordningen i det Høstaar, der var Hr. Rodes sidste, og i det Aar, hvor jeg havde den Ære at administrere, og Tallene er da som nævnt 43 og 31 Millioner. Naar Brødkornets Overtagelsespris er fastsat ved Lov, og det samme gælder Udlæveringsprisen, og naar Indtægten ved Eksport, grundet paa Markedets Sammenbrud, ikke lader sig opretholde, har Administrationen kun eet Sted at gøre sin Indflydelse gældende, nemlig ved at udvise god Økonomi i hele Lovens Gennemførelse. I en Henseende maatte den af mig administrerede Kornlov medføre langt større Udgift end nogen tidligere Kornlov — det laa i den høje Kornpris ved Aarets Begyndelse —, nemlig med Hensyn til Udgiften til selve Rugbrødsprisens Nedbringelse, og det er dog alle Kornloves Formaal. Denne Udgift var i Aaret 1920—21 55 Millioner mod kun 41 Millioner i 1919—20, det ærede Med-

lems sidste Høstaar, og kun 45 Millioner i det foregaaende Aar. 1918—19. I saa Henseende var der ingen Besparelse mulig, medmindre man vilde gaa til en Forhøjelse af Rugbrødsprisen midt i Høstaaret. Som bekendt blev alle Partier den 31. Marts enige om i Stedet for at forøge Prisen at nedsætte Rugbrødsprisen, hvilket fordyrede Kornordningen med 3,6 Millioner. Paa det eneste Omraade, hvor Administrationens Indsats overhovedet kunde gøre sig gældende, blev der, skønt Aaret 1920—21 var Dyrtidens Kulmination, gennemført en Besparelse paa 12 Mill. Kr. i Sammenligning med det ærede Medlems sidste Kornordning. I begge disse Aar var Brødkornsadministrationen den samme, men for det sidste Aar blev der lige fra Begyndelsen truffet den Aftale, at Hovedvægten skulde lægges paa en stærk Økonomi ved Kornlovens Gennemførelse. Og jeg ønsker her at udtale min varme Anerkendelse af Brødkornsadministrationens Arbejde i det sidst forløbne Aar. Den har i Henhold til de trufne Aftaler udfoldet ivrige Bestræbelser for Besparelser ved at indskrænke Tørringen til det strengt nødvendige, ved at undgaa enhver unødig Transport af Kornet, ved at indføre en rationel Aftale vedrørende Lagerleje i Stedet for den højst uheldige, der gjaldt i det ærede Medlems Tid. Hvis ikke den tidligere Aftale var blevet ændret, vilde den lange Lagringsperiode, vi havde sidste Aar, have medført en langt større Udgift til Lagerleje.

Det ærede Medlem interesserede sig jo meget stærkt for at faa konstateret, hvor den dyreste Kornlov findes. Det er et Emne, som det ærede Medlem baade her i Tinget tidligere har været inde paa, og som ogsaa har været Genstand for det ærede Medlems Omtale, naar han optræder ude i Landet. Jeg skal da til Vejledning for det ærede Medlem oplyse, at den dyreste Kornlov findes ikke blandt de to, jeg har omtalt, men det er den, som det ærede Medlem har Æren af at have gennemført i 1918—19, idet den kostede Staten en kontant Udgift af 83 Millioner til Trods for, at det ærede Medlem i det Aar kun betalte 27 Kr. pr. Td. Rug og Hvede, der blev leveret, og 68 Mill. Kr. mindre, end jeg i det Aar, jeg havde med Kornloven at gøre, maatte betale, og til Trods for, at det ærede Medlem ikke gav større Tilskud til Rugbrødsprisens Nedsættelse end 45 Millioner. Jeg siger: Ære den, som æres bør. Ved den Administration, hvor med det ærede Medlem gennemførte Kornloven af 20. Marts 1918, er der sat en Rekord, der vil blive staaende til sene Tider. Jeg